

Τὸ ἀμάρτημα τῆς εὐτραπελίας *

«Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν Χάριτι, ἄλατι ἠρτυμένος»

(Κολασσαεῖς δ' 6)

† Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ

ΟΙ **ΕΥΣΕΒΕΙΣ** λαϊκοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί μας δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ παρασύρονται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου καὶ νὰ διολισθαίνουν στὸ ἀμάρτημα τῆς *εὐτραπελίας*, ἡ ὁποία στὶς πονηρὲς ἡμέρες μας ἔχει λάβει διαστάσεις πανδημίας.

Μία νέα ἐπιστήμη ἔχει ἀναπτυχθῆ καὶ μία ὀλόκληρη βιομηχανία προωθεῖ τὰ προϊόντα της, γιὰ νὰ προβληθῆ κυριολεκτικὰ ὡς τρόπος ζωῆς τὸ γέλιο, ὁ ἀστεϊσμός, ἡ σάτιρα, τὸ ἀνέκδοτο, τὸ λογοπαίγνιο, τὸ πείραγμα, ἡ κοροϊδία, τὸ «*καλαμπούρι*»!...

Ἡ λοιμικὴ αὐτὴ νόσος ἔχει δυστυχῶς διαδοθῆ πολὺ καὶ μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχοντας προφανῶς λησμονήσει τὰ ὅρια ποὺ διαχωρίζουν τὴν ἐν Χριστῷ χαροποιὸν κατάστασι ἀπὸ τὴν κοσμικὴν χαρὰ, ἐκδίδουν – ἐκτὸς τῶν ἄλλων – καὶ εἰδικὲς συλλογὲς ἀνεκδότων καὶ διακηρύσσουν «*ἀφελῶς*», ὅτι «*τὸ γέλιο βγήκε ἀπὸ τὸν παράδεισο*»!...

Τὸ κακὸ προχωρεῖ ἀκόμη περισσότερο, ὅταν ἀναλογισθῆ κανεῖς, ὅτι ὑπάρχουν Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ἐλαφρᾶ τῇ καρδίᾳ προσαρμόζουν τὶς φθινεὲς ἀστεολογίες τους σὲ χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, χωρὶς νὰ συναισθάνωνται τὸ κρῖμα ποὺ προκαλοῦν στὴν ψυχὴ τους.

***

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι σαφέστατοι καὶ αὐστηρότατοι ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ:

*«Χριστιανὸς καὶ χορατατζῆς εἶναι δύο ἄκρα ἐναντία»
καὶ «πρέπει νὰ ἀποστρεφώμεθα τὴν εὐτραπελίαν, ὡς
μίαν κακίαν ἐναντίαν εἰς τὴν ζωὴν τῶν Χριστιανῶν».*

(Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου)

Οἱ Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι λέγουν συνεχῶς ἀστεῖα καὶ ἀνέκδοτα, γιὰ νὰ προκαλοῦν γέλια καὶ μάλιστα θορυβώδη καὶ μὲ ἄτακτες φωνές, ποὺ φθάνουν ἐνίοτε καὶ μέχρι δακρύων, ἁμαρτάνουν βαρύνοντάς τινά.

Κατανοεῖ ὁ καθένας τὴν θέσι αὐτή, ὅταν σκεφθῆ ὅτι ἡ κοσμικόφρων εὐτραπελία ἀνατινάσσει κυριολεκτικὰ τὰ θεμέλια τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς: φυγαδεύει τὴν νῆψι καὶ τὴν προσευχή, τὴν προσοχὴ καὶ τὴν ἐγρήγορσι, τὴν φυλακὴ τῶν αἰσθήσεων, τὸν εὐλογημένο φόβο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ σεμνὴ καὶ ἀγία βιοτὴ μας δὲν σημαίνει βεβαίως σκυθρωπότητα καὶ κατῆφεια: ὁ εὐσεβής, ὁ ὁποῖος γεύεται ἀπὸ τώρα τὴν αἰώνια εὐφροσύνη τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἐκφράζει τὴν χαροποιὴν κατάστασι τῆς ψυχῆς του μὲ τὸ σεμνὸ μειδίαμα, μὲ τὸ ἴλαρὸν πρόσωπο, μὲ τὸν χαριτωμένο καὶ εὐωδιαστὸ λόγο του ποὺ εἶναι πάντοτε

«ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας».

(Ἐφεσ. δ' 29)

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 263, Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1994, σελ. 313.